हरिः ॐ ॥

द्वितीयाष्टके षष्ठाध्याये

प्रथमोऽनुवाकः ।

स्वा॒द्वीं त्वा॑ स्वा॒दुना॑। ती॒व्रां ती॒व्रेण॑। अ॒मृता॑म॒मृते-न। मधु॑मतीं॒ मधु॑मता। सृ॒जामि॒ सꣳ सोमे॑न। सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्यां॑ पच्यस्व। सर॑स्वत्यै पच्यस्व। इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णो॑ पच्यस्व। परी॒तो षि॑ञ्चता सु॒तं। सोमो॒ यउ॑त्त॒मꣳ ह॒विः ॥ १ ॥

द॒ध॒न्वायो नर्य्यो॑अ॒प्स्वन्तरा। सु॒पाव॒सो म॒मद्रिभिः। पु॒नातु॑ ते परि॒स्रुतं॑। सोम॒ꣳ सूर्य्य॑स्य दुहि॒ता। वारे॑ण॒ शश्व॑ता॒तना। वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण। प्राङ्क्सोमो॒ अति॑द्रुतः। इन्द्र॑स्य॒ युज्यः॒ सखा॑। वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण। प्र॒त्यङ्क्सोमो॒ अति॑द्रुतः ॥ २ ॥

इन्द्र॑स्य॒ युज्यः॒ सखा॑। ब्रह्म॑ क्ष॒त्रं प॑वते॒ तेज॑इन्द्रि॒यं। सुर॑या॒ सोमः॑ सु॒तआसु॑तो॒मदा॑य। शु॒क्रेण॑ देव दे॒वताः पिपृग्धि। रसे॒नान्नं॒ यज॑मानाय धेहि। कु॒विद॒ङ्गयव॑मन्तो॒यव॑ञ्चित्। यथा॒ दान्त्य॑नुपू॒र्व्वं वि॒ यूयं॑। इ॒हेहै॑षां कृणुत॒ भोज॑नानि। ये ब॒र्हिषो॒ नमो॑वृक्तिं॒ न ज॒ग्मुः। उ॒पया॒म गृ॑हीतोऽस्य॒श्विभ्यां॑ त्वा॒ जुष्टं॑ गृह्णामि ॥ ३ ॥